

21.18 Circular Informativa

EL TRIBUNAL SUPREM HA RATIFICAT DEFINITIVAMENT LA LEGALITAT DEL I CONVENI COL·LECTIU DE LA SANITAT CONCERTADA

En sentència que porta data de 4 de juliol de 2018 però ens ha estat notificada a les parts el dia d'ahir, la Sala Social del Tribunal Suprem ha decidit desestimar els recursos de cassació que van interposar els sindicats Metges de Catalunya, FAPIC i CATAC contra la sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el 9 de maig de 2016 (veure circular 6/2016) que ha quedat confirmada.

En la seva impugnació del I Conveni col·lectiu dels Hospitals d'Aguts, Centres d'Atenció Primària, Centres Sociosanitaris i Centres de Salut Mental, concertats amb l'SCS, Metges de Catalunya va pretendre anul·lar el conveni per un seguit de motius. EL TSJC va desgranar un per un tots els motius de nul·litat al·legats pel sindicat i els va desestimar tots, desestimació de les pretensions dels demandants que ara és confirmada pel TS.

El debat jurídic més transcendent es centrava en quin havia de ser el règim jurídic de la jornada i descansos dels grups 1, 2 i 3. En el conveni vam acordar la desregulació d'aquesta matèria i la remissió expressa a l'Estatut Marc per als grups que engloben al personal sanitari. MC volia que es declarés la nul·litat de l'apartat 2 de l'article 9 (prelació de normes), dels articles 20 (distribució irregular de la jornada), 21 (descans diari), 22 (descans anual), 23 (festius intersetmanals), 24 (règim de dies de treball i descans del personal), 35 (guàrdies de presència física i guàrdies localitzables) i els annexos 11 i 12 (preus hora d'atenció continuada presencial i localitzable respectivament) del conveni.

El TSJ de Catalunya va donar per bona la desregulació del règim de jornada i descansos per als grups 1, 2 i 3 i la remissió a l'Estatut Marc pactades. El mateix passa pel que fa al preu hora guàrdia pactat en els annexos del conveni. Metges de Catalunya pretenia que els annexos es devien anul·lar perquè els preus establerts eren inferiors al preu hora ordinària i segons ells això suposava una infracció de l'article 35 de l'Estatut dels Treballadors que disposa que el preu hora extraordinària no pot ser inferior al preu hora ordinària. EL TS desestima aquest motiu (Fonament Jurídic 12) i recorda que la jornada complementària no pot equiparar-se a les hores extraordinàries en virtut del que estableix l'article 48.3 de l'Estatut Marc:

“La jornada complementària no tindrà en ningun cas la condició ni el tractament establert per a les hores extraordinàries. En conseqüència, no estarà afectada per les limitacions que respecte a la realització de hores extraordinàries establezcan o puguin establir altres normes i disposicions i la seva compensació o retribució específica se

determinarà independentemente en las normas, pactos o acuerdos que en cada cas resulten de aplicació.

A la nostra circular informativa 6/2016 vam analitzar a fons tota la sentència del TSJC, anàlisi que no repetirem en ares de la brevetat, i en aquella, després de constatar que la posició patronal en la negociació col·lectiva estava plenament fonamentada en dret, concloïem que només calia esperar “*que el Suprem confirmi la doctrina continguda en la sentència del Tribunal Superior*” la qual cosa s’ha produït amb la STS núm. 708/2018, de 4 de juliol.

Felicitem-nos doncs perquè de cara al futur s’ha acabat d’una vegada per totes el calvari jurídic entorn a les guàrdies, encara que la litigiositat generada durant tots aquests darrers anys i els vaivens jurisdiccionals han deixat uns quants “cadàvers” en el camí amb un gran cost econòmic per al sistema.

Barcelona 27 de setembre de 2018.